

Publicerad 2011-09-20 22:28 av Niclas P

Men vän Peter bor tre trappor upp och är säker på att imorgon börjar allt

Peter är en glad kille. Han bor tre trappor upp och har ett stort takfönster rakt ovanför sin säng. Där ligger han om kvällarna och tittar på stjärnor och drömmer drömmar om vad han ska göra om dagarna i det som kallas hans liv. Han drömmer om hur han självsäkert går runt på stan och vinkar på viktiga personer. Hur det susar i bokhandeln när han kommer in och om hur människor han inte känner kommer fram och kommenterar hans senaste film. Han drömmer om allt det som han läser att filmregissörer hatar, Peter har till och med en teori om att det alltid är så att man drömmer om det man inte har och att man alltid vill det man inte är och oavsett vart man är så vill man till något annat. Och ungefär så ligger han och tänker fram och tillbaka på varför det är så och han skulle allt vilja göra en riktigt bra film kring de där temat och han vänder och vrider på det fram och tillbaka några gånger för att se om han hittar en intressant ingångsvinkel på problematiken och han önskar att någon såg hur han arbetade på det här och han tänker att någon någongång kommer göra en film om den unga pojken Peter som låg i sin säng under ett takfönster och konstruerade sitt stora mästerverk. Och sen tänker Peter att han ytterligare en gång kan kolla sin mobil och surfar en stund och skäms sedan för att han inte koncentrerar sig på sitt arbete och sen är klockan 01.34 igen och Peter suckar för att han inte inatt heller skrev första scenens dialog men tänker att imorgon. Imorgon är jag redo att börja. Första meningen är:

- Jag saknar dig som dagen på natten och natten på dagen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Niclas P med Poeter.se id #31169 innehar upphovsrätten